



## Ombudsmandens stillingtagen til spørgsmål om opsættende virkning ved administrativ klage

FOB nr. 86.75

*Justitsministeriet havde afslået at tillægge en klage over direktoratet for udlændinges afgørelse opsættende virkning; direktoratet havde meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2.*

*På baggrund af sammenhængen mellem sagens realitet og spørgsmålet om opsættende virkning i tilfælde, hvor påklage til ministeriet ikke efter de udtrykkelige regler i udlændingeloven (§ 33) har opsættende virkning, og på baggrund af reglen i ombudsmandslovens § 6, stk. 3, udtalt, at jeg af principielle grunde normalt ikke finder at burde tage stilling til en klage vedrørende spørgsmålet om opsættende virkning i sådanne tilfælde, førend ministeriets realitetsafgørelse i sagen foreligger.*

*(J. nr. 1986-1186-613).*

Den 5. februar 1987 skrev jeg således til advokat A:

»I skrivelser af 15. og 16. september 1986 klagede De som advokat for den tyrkiske statsborger (B til ombudsmanden) over, at justitsministeriet i skrivelse af 12. september 1986 til Dem ikke fandt grundlag for at tillægge Deres klage til justitsministeriet over direktoratet for udlændinges afgørelse i skrivelse af 29. august 1986 angående opholdstilladelse til Deres klient opsættende virkning i relation til Deres klients udrejse af landet.

I skrivelse af 17. september 1986 meddelte justitsministeriet Dem, at ministeriet havde besluttet at udsætte Deres klients udrejsefrist indtil videre med henblik på min behandling af Deres klage til mig.

I anledning af Deres klage har jeg modtaget de i kopi vedlagte udtalelser af 27. november 1986 fra direktoratet for udlændinge og af 12. januar 1987 fra justitsministeriet. Endvidere har jeg haft sagens akter til gennemsyn.

Det fremgår af sagen, at De på vegne Deres klient i skrivelse af 7. august 1986 søgte direktoratet for udlændinge om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, under henvisning til, at Deres klient den 29. juli 1986 havde indgået ægteskab med den danske statsborger (C).

I skrivelse af 29. august 1986 afslog direktoratet for udlændinge at meddele Deres klient opholdstilladelse. Direktoratets afgørelse var begrundet dels i, at Deres klient var uden pas, dels i, at opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, forudsætter samliv med ægtefællen på fælles bopæl i Danmark. I direktoratet for udlændinges afgørelse anføres, at afgørelsen kan påklages til justitsministeriet, men at klage ikke har opsættende virkning. Fristen for Deres klients udrejse af landet blev fastsat til den 15. september 1986.

I skrivelse af 4. september 1986 klagede De på Deres klients vegne til justitsministeriet over direktoratet for udlændinges afgørelse og anførte bl.a., at Deres klient og dennes hustru nu samlevede på fælles bopæl, og at Deres klient ville forsøge at få udstedt et tyrkisk pas.

I skrivelse af 12. september 1986 meddelte justitsministeriet Dem, at ministeriet samtidig havde anmodet direktoratet for udlændinge om en udtalelse, ligesom ministeriet meddelte Dem, at ministeriet ikke havde fundet grundlag for at tillægge klagen opsættende virkning, hvorfor Deres klient måtte udrejse af landet i overensstemmelse med den af direktoratet for udlændinge fastsatte udrejsefrist (den 15. september 1986).

Jeg skal herefter udtale følgende:

Udlændingeloven (lovbekendtgørelse nr. 90 af 26. februar 1986) indeholder i § 33 bl.a. følgende bestemmelser:

»Afslag på en ansøgning om opholdstilladelse ... skal indeholde en frist for udrejse.

...

*Stk. 3.* Påklages en afgørelse efter stk. 1 inden 7 dage efter, at den er meddelt den pågældende, har udlændingen ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort, såfremt udlændingen enten er omfattet af EF-reglerne, jfr. § 2, eller er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet, eller hidtil har haft opholdstilladelse her i landet...«

Deres klient er tyrkisk statsborger og således hverken EF-statsborger eller statsborger i et andet nordisk land. Endvidere havde Deres klient den 12. september 1986 ikke hidtil haft opholdstilladelse her i landet. Deres klient havde således ikke efter udlændingeloven noget retskrav på at kunne blive her i landet, indtil justitsministeriet har truffet realitetsafgørelse vedrørende klagen til ministeriet over direktoratet for udlændinges afgørelse.

Selv om en udlænding, der har klaget over et afslag på en ansøgning om opholdstilladelse, ikke efter udlændingeloven har retskrav på at opholde sig her i landet under klagesagens behandling, vil justitsministeriet kunne beslutte at tillægge klagen til ministeriet opsættende virkning.

I justitsministeriets afgørelse af, om en klage til ministeriet i tilfælde, hvor klagen efter udlændingeloven ikke har opsættende virkning, af ministeriet skal tillægges opsættende virkning, må som et væsentligt element indgå en vurdering af sandsynligheden for, at ministeriets realitetsafgørelse i sagen vil ændre direktoratet for udlændinges realitetsafgørelse.

Efter reglen i ombudsmandslovens § 6, stk. 3, kan ombudsmanden først tage stilling til en klage over en realitetsafgørelse i en sag, når sagens realitet er endeligt afgjort af den højeste administrative myndighed på området.

På baggrund af den anførte sammenhæng mellem sagens realitet og spørgsmålet om opsættende virkning i tilfælde, hvor påklage til ministeriet ikke efter de udtrykkelige regler i udlændingeloven har opsættende virkning, og på baggrund af reglen i ombudsmandslovens § 6, stk. 3, finder jeg af principielle grunde normalt ikke at burde tage stilling til en kla-

ge angående spørgsmålet om opsættende virkning i sådanne tilfælde førend i forbindelse med min stillingtagen til en eventuel klage over selve realitetsafgørelsen i sagen.

Efter en gennemgang af sagens akter finder jeg ikke at have grundlag for i det konkrete tilfælde at fravige dette principelle udgangspunkt.

Jeg finder således først at burde tage stilling til en klage fra Dem angående spørgsmålet om opsættende virkning i forbindelse med en eventuel klage fra Dem over ministeriets realitetsafgørelse i sagen.

Jeg har herefter fundet at burde henstille til justitsministeriet, at ministeriet nu meddeler Dem en realitetsafgørelse.«

Justitsministeriet meddelte herefter i skrivelse af 16. marts 1987 A en realitetsafgørelse i sagen. Over denne afgørelse blev der ikke indgået klage.